

enig med hr. Frank Aaen i, at folk skal behandles ordentligt og ens, og at vi bør sikre, så langt det overhovedet er gørligt i vores skatteregler og i den ligning og praksis, vi har, at der er en reel betaling i skat af de goder, man har, hvad enten man får dem udbetalt i form af kontanter eller i form af frynsegoder, eller hvad man nu måtte kalde det. Derfor vender vi jo så også tilbage senere til, at jeg bestemt ikke afviser, at der er noget, vi skal se på her.

Med hensyn til båd og sommerhus, som blev nævnt specielt af hr. Frank Aaen i indledningen, kan jeg sige, at dér har vi faktisk meget, meget, meget klare regler, og det er bl.a. dér, jeg mener, der kom oplysninger frem, som var forkerte.

Det er sådan, at hvis man har en båd stillet til rådighed – ikke, at man bruger den, men har den stillet til rådighed hele året – så skal man betale det, der svarer til 2 pct. om ugen af bådens værdi, altså 104 pct. om året, og det vil jo så i praksis betyde, at det ikke er interessant. Det er jo sådan set helt tilsigtet, at det ikke skal være interessant, at hovedaktionærselskabet skal eje den. Hvis hovedaktionæren vil have den, så må han betale den og købe den med beskattede midler ligesom alle mulige andre.

På samme måde er der også klare, firkantede regler uden undtagelser omkring sommerhuse.

Frank Aaen (EL):

Det er oplagt, at hvis reglerne er så klare, som ministeren siger lige her på det seneste, må vi jo sikre, at reglerne overholdes, og udsendelsen kunne jo også efterlade nogen tvivl om, hvorvidt det sker.

I den forbindelse vil jeg gerne høre ministerens mening om den måde, nogle af vores skattesystemer er opbygget på, nemlig dér, hvor man kan gå hen og klage til lokale skatteankenævne, og, hvis det nu tilfældigvis er sådan, at skatteankenævnet af politiske årsager, fordi det er politisk valgt og f.eks. som i Gentofte Kommune har et flertal af konservative medlemmer, om der så nogle gange kan opstå det problem, at en skatteyder faktisk uretmæssigt får ret i sin klage ved skatteankenævnet, fordi den, om jeg så må sige, listes igennem af kammeraterne, der sidder og vurderer klagen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har ministeren jo haft noget tid til at undersøge de her ting, efter at udsendelsen i Danmarks Radio blev vist, og derfor vil jeg

gerne spørge skatteministeren, om det er ministerens opfattelse, at der her er tale om et lovgivningsproblem eller et administrativt problem.

Altså man må tolke ud fra ministerens første svar, at det er et lovgivningsproblem, og derfor bliver jeg så nødt til at spørge ministeren, hvis det er således, om man så i ministeriet allerede nu har gjort sig overvejelser om, hvad det så er, der skal ske, for at man kan komme de her barokke situationer til livs, og dér tænker jeg specielt på de eksempler om villaerne, der har været vist.

Må jeg dertil bede ministeren om at konkretisere: Hvad er det for nogle forkerte oplysninger og beregninger, der er gengivet i udsendelsen »De riges paradis«? Jeg har godt hørt ministeren andre steder sige, at der er forkerte beregninger og konklusioner, men jeg har ikke rigtig set nogen steder, hvor det er udspecificeret, hvad det er, der er forkert i udsendelsen.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Må jeg ikke foreslå hr. Kristian Thulesen Dahl, da jeg har sendt to breve til Danmarks Radio, at jeg skænker ham en kopi af disse to breve, for det tror jeg er en mere konkret og bedre måde at svare på.

Så til hr. Frank Aaen, der spørger, om problemet også eksempelvis kan være nogle skatteankenævne, der sidder og træffer mere politiske end – om jeg så må sige – efter reglerne-beslutninger. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg har ikke noget belæg for at komme med en påstand af den karakter. Og hvis jeg skulle komme med sådan en, skal jeg have meget klare, sikre beviser på det, og det har jeg bestemt ikke, vil jeg gerne understrege.

Men jeg mener – og det er også til hr. Thulesen Dahl – at jeg allerede har set så meget i de seneste dage, at jeg kan konstatere, at der nok er en vis forskellig praksis på det her felt, og at det, vi taler om, derfor er såvel en ligningsmæssig gennemgang som en præcisering af, hvordan reglerne skal opfattes og fortolkes, så det sker ens alle steder.

Told- og Skattestyrelsen var allerede lang tid inden den her udsendelse i gang med at forbedre en større ligningsmæssig gennemgang på feltet. Det arbejde bliver i sagens natur fortsat, og derudover – som jeg vil vende tilbage til under en senere besvarelse – mener jeg så også, at vi skal ind og kigge på noget i forhold til lovreglerne. Så det er ikke et enten-eller. Jeg føler